

حاشیه‌نگاری درباره چهره‌های خبرساز فوتبال ایران

زشت و زشت‌تر!

آر آر هنورد

باید ببینیم که فوتبال ایران، بخشی از زشت‌ترین روزها پیش را سپری می‌کند. از یک طرف، هنوز ترکش‌های دربی در تن و بدن فوتبال وجود دارد، از سوی دیگر وزیر از تباطات بسا کوری خواندن مجیدی رادستماهی شوخی تازه‌اش قرار دهد. از یک طرف، باید ببینیم که همه جای دنیا چهره‌های سیاسی هم درباره فوتبال اظهار نظر می‌کنند اما از سوی دیگر، سطح این واکنش‌ها معمولاً خیلی بالاتر از حرف زدن از ستاره یا سیاره است. در فضای مذهب فوتبال ایران، جهرمی می‌تواند از برد تیم محبوبش لذت ببرد اما اصار برای کوبیدن حرف در جملات او، فقط شرایط را بدتر می‌کند. حتی با فرض «شائبه» بودن نحوه بروز این واکنش، اینکه استقلالی‌ها در مورد یک «استوری» اینستاگرامی بیانیه رسمی صادر کنند و اینکه پرسپولیسی‌ها به خاطر آن چه «توهین» به وزیر می‌نامند، مشغول شکایت یا باشگاه استقلال شوند، دیگر واقعا حیرت‌انگیز به نظر می‌رسد. باور کنید کلیت این ماجرا آنقدر مهم نیست که تا این اندازه وقت فوتبال و هواداران را بگیرد. کاش بین همه این خبرها و تحلیل‌ها، حداقل به اندازه دو عبارت برای توصیف فنی شهر آورد هم فضا وجود داشت. این فضای غبار گرفته‌ها، درست‌شدنی نیست.

سوز داغی به نام آقای وزیر

به محض آن که سوت پایان دربی به صدا در آمد، «آذری جهرمی» مثل همیشه در قامت یک هوادار تیغی، برای تیم رقیب کوری خواند و با ستاره‌های آسیایی استقلال شوخی کرد. این ماجرا آنقدر سریع اتفاق افتاد که حتی فرهاد مجیدی در کنفرانس خبری بعد از مسابقه، فرصت داشت تا درباره اظهار نظر کند. در اینکه ادبیات

چهره به چهره

به دنبال علاقه جنجالی آذری جهرمی به پرسپولیس

پرچم آقای رئیس جمهور!

آر باطاری

حالا که بحث محمدجواد آذری جهرمی و هواداری‌اش از پرسپولیس تا این حد جنجال برانگیز شده، بد نیست همه چهره‌های سیاسی شاخصی را مرور کنیم که در جهان، هواداری‌شان از یک تیم فوتبال را سانه‌ای کرده‌اند. این کاملاً طبیعی است که یک سیاستمدار هم مثل همه افراد عادی دیگر، علاقه‌زادی به فوتبال و یک تیم خاص داشته باشد اما اساساً در فوتبال ایران به چند دلیل مشخص، این صحبت‌ها با استقبال روبه‌رو نمی‌شوند. دخالت همیشگی سیاست در فوتبال ایران از یک سو و مالکیت مشترک دو باشگاه بزرگ از سوی دیگر، شرایطی را به وجود می‌آورد که در فوتبال ایران همیشه نوعی بدبینی نسبت به علایق فوتبالی سیاستمدارها وجود داشته‌باشد.

ولادیمیر پوتین

مرد اول سیاست روسیه که یکی از چهره‌های قدرتمند جهان نیز هست، در سن پترزبورگ متولد شده و از کودکی طرفدار باشگاه زیت بود. است. باشگاهی که قدرت اول فوتبال روسیه به شمار می‌رود و سردار آزمون را در ترکیب اصلی‌اش دارد.

آبروی مان را بریدید آقایان!

خداداد عزیزی و فیروز کریمی. قرار گرفتن یک فوتبالیست در خشان در کنار یک مربی تاکتیکی، طبیعتاً باید نتیجه خوبی به همراه داشته باشد اما افسوس که ظاهر بالا رفتن سن، همه چیز را تحت الشعاع قرار می‌دهد. از یک طرف، خداداد عزیزی عملاً به «دوربینی تریب» چهره در بین فوتبالی‌ها تبدیل شده است. در شبکه سه و برنامه ستاره‌ها، او را می‌بینیم، وقتی به سراغ برنامه اینترنتی «شب‌های مافیا» می‌رویم، باز خداداد عزیزی پیدا می‌شود. او را به عنوان مهمان به «خندوانه» هم دعوت می‌کنند و جالب اینکه با این سطح از مقبولیت در رسانه ملی، خداداد در گفت‌وگوی تلویزیونی با «ایران اینترنشنال» هم دیده می‌شود. خوب، بدیهی است که یک آدم با حضور در این حجم از برنامه، دیگر هیچ حرف جذابی برای گفتن نداشته باشد و حرف‌های عجیب و غریب به زبان بیاورد.

از سوی دیگر، اوضاع فیروز کریمی هم همین‌طور است. آخرین مربی ایرانی قهرمان آسیا، زمانی آنقدر با مزه بود که فوتبالی‌ها با شنیدن شوخی‌هایش به وجد می‌آمدند اما حالا او، چیزی به جز یک مشت خاطره ساختگی و بی‌نمک باقی‌نمانده است. دقیقاً «بامزه بودن» جایی از دست می‌رود که «تلاش» برای بامزه بودن اتفاق می‌افتد! این دو نفر در کنار هم روی آنتن تلویزیون با توهین به «نوسندگان»، ایرانی‌ها و بیکار خواندن آنها، یک کشور را به هم ریخته‌اند. جالب اینکه عموماً هیچ‌کس از آنها انتظار چیز دیگری نداشته و نویسنده‌ها هم به جای این دو نفر، از امید جوان شاکلی شده‌اند. یعنی کار به جایی رسیده که دیگر هیچ‌کس توقع سواد از چهره‌های فوتبالی ندارد. آبروی فوتبال را بریدید آقایان. کاش کمی سکوت کنید و در سکوت، به کارهایی که این اواخر انجام داده‌اید کمی بیندیشید. کاش کمی کتاب بخوانید تا جهان بینی تان چیزی فراتر از لبخندهای چند ثانیه‌ای باشد. نویسنده‌های ایرانی هم بیکار مانده‌اند، بس که شما همه تریبون‌ها را فقط برای خودتان خواست‌اید!

آقای هتل دار، پشت میله‌ها آن وقت‌ها که گفتیم و نوشیم که پای «هتل دارها» نباید به هر قیمتی به فوتبال باز شود، جناب وزیر ورزش سرگرم تصمیم‌های منحصر به فردی برای دو باشگاه پرسپولیس و استقلال

بودند. نمی‌دانیم «صنویت» سلطانی فر برای ماندن در جایگاه وزارت پس از این همه فاجعه بزرگ و کوچک را چطور توجیه کنیم اما خوشبختانه عمر این دولت رویه پایان است و دوران سلطانی فر هم به زودی تمام می‌شود. از وزیر بعدی هم، توقع زیادی نداریم. همین که زندانی‌های احتمالی و مجرمان بالقوه را به پرسپولیس و استقلال نیاورد، خودش لطف بزرگی است! همین که مجبور نشویم سراغ مدیران سابق پرسپولیس و استقلال را از زندان و دندان‌زشتی بگیریم، خودش تلاش خوبی به هم شمار می‌رود.

عیسی: هر شادی یک محرومیت
عیسی آل‌کثیر، بالاخره اولین دربی زندگی‌اش را پشت سر گذاشت و بالاخره توانست در این مسابقه هم گل بزند. تا اینجا همه چیز خوب بود و حتی بخش اول شادی‌های او، جنجالی به همراه نداشت اما آخرین لحظات از شادی‌های گل او، با شکایت مستقیم باشگاه استقلال روبه‌رو شد. ظاهر عیسی نمی‌تواند بدون جارو جنجال، گل‌هایش را جشن بگیرد. بد نیست حالا که لیگ به مراحل حساسی رسیده و حالا که ای.اف.سی تا این اندازه روی تک تک حرکات نفرات درون زمین حساسیت به خرج می‌دهد، یحیی دو نفر را مامور مهار مستقیم عیسی در شادی‌های بعد از گل کند. یعنی بهتر است همین که آل‌کثیر دروازه را باز کرد، دو نفر دست و پای او را ببندند تا شکایت و محرومیت تازه‌ای برایش اتفاق نیفتد و باشگاه را دوباره به زحمت نیندازد. البته از این هم بگذریم که اگر استقلالی‌ها تمرکز را که صرف شکایت‌های مختلف از آل‌کثیر کرده‌اند برای خرید بازیکن خوب کنار می‌گذاشتند، شاید حالا برنده‌دری بودند!

کریم: جواهری در قصر
هر چند روز هم که از دربی سیری شود، نمی‌توان حرکات کریم باقری را فراموش کرد. در طول تاریخ هیچ فردی وجود نداشته که بیشتر از کریم، مهره‌های پرسپولیس را «کنک» زده باشد! خیلی‌ها تصور می‌کنند این نوع برخورد در فوتبال منسوخ شده اما این افراد، عموماً چیزی از فوتبال نمی‌دانند. شاید کریم به لحاظ فنی، دانسته‌های زیادی نداشته باشد اما نقش او در موفقیت‌های این سال‌های پرسپولیس، انکار نشدنی است. اینکه در عصر ستاره‌های مغرور میلیاردی، یک نفر را داشته باشی که هر وقت

بد نیست حالا که لیگ به مراحل حساسی رسیده و حالا که ای.اف.سی تا این اندازه روی تک تک حرکات نفرات درون زمین حساسیت به خرج می‌دهد، یحیی دو نفر را مامور مهار مستقیم عیسی در شادی‌های بعد از گل کند

لازم شد فوتبال‌تیب‌تیب‌ها را چپ و راست کند و کسی نتواند در مقابلش جیک هم بزند، واقعا معرکه است. کریم خیلی زود به درگیری‌های دربی هم پایان داد و همه چیز را تمام کرد. کاری که همیشه در انجمن‌ها استاد بوده است. غیبت یک نفر مثل او روی نیکمیت استقلال هم احساس می‌شود. یک نفر که بتواند در چنین مواقعی، بازیکنان را کنار بزند و از بیشتر شدن تنش‌ها جلوگیری کند. اتفاقاً بهزاد غلامپور روی نیکمیت استقلال، در سمت نقطه مقابل کریم بود. در شرایطی که استقلال اصلاً زمان نداشت و بیشتر از همیشه به گل نیاز داشت، غلامپور با وارد شدن به دعوی کودکانه با مهره‌های حریف، زمان را از این تیم گرفت. کاش او به جای این کارها، توضیح بدهد که دقیقاً چه بلایی سر رشید مظاهری آماده ابتدای فصل آمده است.

برخوردمی کنیم.

شما استراحت کنید!

جناب رییس فدراسیون فوتبال واقعا زحمت کشیدند، انرژی صرف کردند، خودشان را از نفس انداختند و در واکنش به ماجراهای دربی، به کمیته انضباطی دستور مبارزه با خشونت دادند. از همین جا به آقای عزیزی خادم، خسته‌ناشید می‌گوییم؛ اما جناب رییس، دستور به بررسی ساده‌ترین کاری است که شما می‌توانید انجام بدهید. بد نیست روی صندلی ریاست فدراسیون، کمی به «علت» این خشونت‌ها هم فکر کنید. به ماجراهای داوری و امکاناتی که وجود ندارد، به مشکلات مالی که اتفاقاً فدراسیون شما یکی از اصلی‌ترین دلایل به شمار می‌رود و به هر چیز دیگری که فضای فوتبال را به هم ریخته است. بر خورد انضباطی را که یک بچه پنج ساله هم می‌تواند انجام بدهد قربان!

لوتیزا ایناسیو داسیلوا

در فوتبال برزیل، حتی سیاستمدارها هم به همه وجود درگیر طرفداری از تیم‌های مختلف هستند. لوئیس ایناسیو داسیلوا در زمان حضور در دفتر ریاست جمهوری کشور برزیل، طرفدار دو آتشه باشگاه کورینتیانس بود. او حتی در چند مسابقه خیریه با لباس این تیم ظاهر شد و به پاسکاری با رونالدو پرداخت! او تاکید داشت که حتی با وجود مشغله‌های زیاد، فرصت تماشای دیدارهای تیم محبوبش را از دست نمی‌دهد. در زمان ریاست جمهوری داسیلوا، فضای کشور برزیل فوتبالی‌تر از همیشه بود.

دیوید کامرون

نخست‌وزیر سابق انگلستان همیشه دوست داشته بیشتر از یک چهره سیاسی و یک تحصیل کرده دانشگاه آکسفورد، به عنوان یک چهره مردمی شناخته شود. علاقه او به فوتبال هم از همین جنس و بیشتر برای تحت تأثیر قرار دادن دیگران بود. او که اولین بار در «۱۳ سالگی» به تماشای یکی از مسابقه‌های ویلارفته بود، علاقه‌اش به این باشگاه را بعد از رسیدن به قدرت در ساختار سیاسی آشکار کرد. با این وجود همیشه موضوعی بود که نشان می‌داد علاقه کامرون به فوتبال تاحدودی «ساختگی» بوده است. او ۱۰ سال قبل از نخست‌وزیری و در زمانی که در پارلمان انگلیس حضور داشت، اعلام کرده بود که اصلاً یک طرفدار جدی ورزش فوتبال نیست!

درست زمانی که راخوی به نخست‌وزیر اسپانیا رسید، روزنامه آس فاش کرد که راخوی برای ۲۵ سال در عضویت رسمی باشگاه رئال مادرید بوده و به عنوان یک هوادار، حتی از تصمیم‌های مهم این تیم سهم داشته است.

رجب طیب اردوغان

علاقه خاص رییس جمهور ترکیه به فوتبال بر هیچ‌کس پوشیده نیست. او در جوانی برای مدتی فوتبالیست بود اما در نهایت تصمیم گرفت به سراغ دنیای سیاست برود. حتی در این فضای جدید هم، اردوغان کاملاً از فوتبال دور نشد. او به شکل آشکار و پنهان در قدرت گرفتن باشگاه «باشاک‌شهر» در استانبول سهم بوده است. باشگاهی که ۱۲ سال قبل ناگهان قدرت گرفت و با حمایت‌های اردوغان پیشرفت کرد. تیمی که فقط حدود یک دهه از حضورش در سطح اول فوتبال ترکیه می‌گذرد، حالا قدرت‌های قدیمی استانبول را به چالش کشیده و حتی سابقه قهرمانی در لیگ فوتبال این کشور را دارد. این باشگاه اساساً باشگاه پرطرفداری نیست و با توجه به حمایت‌های اردوغان، بسیاری از هواداران باشگاه‌هایی مثل گالاتا، فنر باغچه و بشیکتاش، به نوعی از این تیم متنفر هستند! در فوتبال ترکیه، خیلی‌ها باشاک‌شهر را یک تیم فوتبال مصنوعی بدون ریشه و هویت مردمی می‌دانند اما اردوغان هیچ‌هراسی از حمایت از این باشگاه خاص ندارد.

طرفداران افتخاری باشگاه نیز دیده می‌شود. در بین بازیکنان فوتبال نیز، مرکل همیشه شیفته سبک‌بازی باستین شواين اشتایگر بوده است.

مار یانور راخوی

در اسپانیا با وجود همه تنش‌هایی که بین رئال مادرید و بارسلونا وجود دارد، سیاستمدارها معمولاً تیم‌های مورد علاقه‌شان را از رسانه‌ها پنهان نمی‌کنند و علاقه‌ای به انجام این کار نشان نمی‌دهند. ماریانو راخوی در سال ۲۰۱۱ به نخست‌وزیری کشور اسپانیا رسید. او متولد و بزرگ شده ایالت گالیسیا بود اما به جای علاقه به تیم‌هایی مثل لاکرونییا، طرفدار سرسخت باشگاه رئال مادرید به شمار می‌رفت.

انگلنر گل

بارها و بارها حضور در استادیوم محل برگزاری دیدارهای تیم ملی آلمان و حتی رفتن به رختکن این تیم، نشان از علاقه قابل توجه انگلنر به فوتبال دارد. صدر اعظم آلمان که یک فوتبالی دو آتشه است، در رده باشگاهی به انرژی کونوس علاقه دارد و حتی نامش در فهرست